

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis. ccclx. martyribus. Cap[itulum]. lxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

fecerat:conqueri cepit:dicens q̄ duo hesternio die ad se venerant:qui spiritum a corpore eijci entes in bonum locum deduxerāt. Ipsa nō die vnus missus fuerat:qui cum ad corpus reduci mandauerat:q̄ fortunatus eph̄s f̄ica deo petebat. Quibus expletis verbis:marcellus mox eph̄ infirmitate conualuit: et in hac v̄stra dicitur mā sit. Quēsit aut̄ v̄r sanctus in dño pridie idus octo. et sepultus est in ecclesia tudertina. Ad cuius sepulturam crebra miracula sunt. Nec gre gorius dialogorū libro primo cap. x.

De sancto Fortunato alio eph̄o. Cap. lxxv.

Fortunatus episcopus pictauiensis claruit tempore iustini imperatoris iunioris. Qui natione italus primo poeta: deinde in prefate vrbis ep̄m sublimatus: vir egregius: ingenio clarus: sensus celer: ore suavis beati martini herolco metro gesta in. iiii. voluminibus digessit: hymnos etiā festiuitatū singularū eleganter composuit: et sanctitate plenus in pace quēuit.

De sancto Iusto episcopo. Cap. lxxvi.

Iustus episcopus lugdunensis insigni sanctitate refulsit. Qui ep̄iscopatu relecto cum viatore lectore eius ministro ad heremum egypti se contulit: vbi multo tempore angelicam vitam duxit. Ad hunc reuēsdum antiochus ep̄us v̄r sanctus eiusq̄ in ep̄iscopatu successor ad heremū accessit: et ab eo sanctitatis perspicue exempla reportauit: de quo dicitur infra in eius gestis idibus nouemb̄is. Sanctus autem iustus in pace quēuit pridie idus octob̄is. Quem dum morientem minister eius desereret: eo q̄ se desereret: ille prophētico spiritu eundem hortans predixit: q̄ se cito secuturus esset. Quod rei per effectum probauit euētus: nam viator post dies. vii. eum ad patriam secutus est: videlicet x̄i. kalen. nouēbris: vt dicitur ibidem.

De sanctis. cccle. martyribus. Cap. lxxvii.

De sanctis. cccle. martyribus. Cap. lxxvii.

Recenti. martyres apud coloniā agrippinam passi sūt. qui cum essent milites mauri ex sacra legione thebeorum: et illis trucidatis iūcti ex eorum consortio aufugissent: a militibus maxima in imperatoris apud ipsam vrbem inuenti: et

ipsi gladijs trucidati sunt idibus octob̄is. Quorum corpora condita sunt in basilica: que admirabili opere ex moysaico quodammodo deaurata respiciet: vnde etiam et loci incolae sanctos aureos illos vocare cōsueuerūt. Nec vnus arduus. Ado tamen ponit q̄ fuerunt solūmodo trecentumquingaginta.

De sancto Antiocho episcopo. Cap. lxxviii.

Antio

chus ep̄scopus lugdunensis fuit: q̄ cum adhuc ip̄s huius eccle

sie presbyter esset: pio inclatus officio ad visendū eius ep̄iscopum: qui in egypti heremo morabatur nomine et actione vere iustus: peregre profectus est: a quo et sanctitatis insignia exempla reportauit: vt dictum est supra in legēda iusti ep̄i pridie idus octob̄is. Hic fuit vir discretus et precipuus: et scriitare preclarus. Qui etiā nō immerito tēpe interiecto ad eius dē pōtificatus culmē assumptus est. Quo strenue et feliciter administrato: in pace quiescens regnū celeste p̄secutus est idibus octob̄. Sepultus apud lugdun. in ecclesia sc̄orū martyū machabeorū: in qua et sanctus iustus requiescit.

De sancto Basolo abbate. Cap. lxxix.

Basol' abbas

apud rhemen. ciuitate claruit tēpore christi periti regis francorū: vt ait sigbertus. Hic est terrizio lemoicē si natus: dum adhuc iuuenis heremum operaret: āgelo ip̄si apparē

te ipsumq̄ deducente: ad vrbem rhemeniū deuenit: et a sancto egidīo ep̄scopo rhemeni. iiii. post remigiū susceptus fuit. A quo et locum ad radices montis rhemeni obrinuit: vbi constructo cenobio monasticam vitam duxit: deinde ad nemorosi montis cacumen ascendit: vbi p̄ annos quadragita inclusus manēs heremi cultor deo seruire studuit. Et dum aque penuria sustineret: oratione sua fontē de saxo p̄duxit: q̄ vsq̄ in presens de loco illo vsq̄ ad inferiora defluit. **A**ccita quidā diues et potēs dñi circa motem silū venare: et ap̄ū cū canibus sequere: aperit ille cū esset nimie magnitudinis de postea of feritate ad cellā viri dei venēs: et q̄si liberari ab eo se petēs pedibus illius aduoluit: iacebat. Quē dñi canes et equites sequerent: diuina virtute effecti immobiles: vtra viri dñi limites nec accedere: nec retrocedere valebant. Quod cernēs